

ПРОТОКОЛ

№ 342

гр. Варна, 09.11.2023 г.

АПЕЛАТИВЕН СЪД – ВАРНА, III СЪСТАВ, в публично заседание на девети ноември през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Павлина Г. Д.а

Членове: Ангелина Й. Лазарова
Светослава Н. Колева

при участието на секретаря Соня Н. Дичева
и прокурора Р. М. Г.

Сложи за разглеждане докладваното от Павлина Г. Д.а Въззивно наказателно дело от общ характер № 20233000600250 по описа за 2023 година.

На именното повикване в 09:00 часа се явиха:

Подсъдим **Ф. М. А.**, редовно призован, води се от органите на Съдебна охрана, явява се лично, представлява се от **адв. С. И. С. от АК – Добрич**, служебен защитник назначен от първата инстанция.

Жалбоподател частен обвинител и граждански ищец **Б. Ф. М.**, редовно призована, явява се лично, представлява се от повереник **адв. М. Д. Я. от АК – Добрич**, редовно упълномощен.

За **Апелативна прокуратура – Варна** се явява прокурор Г..

СЪДЪТ докладва постъпило в деловодството на съда на 08.11.2023г в 15:11 часа допълнение към въззивната жалба на **адв. Я.**, в качеството му на повереник на частните обвинители. Докладчикът е преценил, че следва в днешното съдебно заседание да се връчи копие на прокуратурата и на подсъдимия чрез неговия защитник.

Връчиха се преписи на страните.

ПРОКУРОРЪТ – Да се даде ход на делото, няма да соча доказателства. Нямам искания за отводи.

АДВ. С. – Да се даде ход на делото, няма да соча доказателства. Нямам искания за отводи.

АДВ. Я. – Да се даде ход на делото, няма да соча доказателства. Нямам искания за отводи.

СЪДЪТ намира, че няма процесуални пречки по хода на делото, поради което и

О П Р Е Д Е Л И:

ДАВА ХОД НА ДЕЛОТО
ДЕЛОТО СЕ ДОКЛАДВА ОТ СЪДИЯ Д.А
ДАВА ХОД ПО СЪЩЕСТВО:

АДВ. Я. – Уважаеми Апелативни съдии, няма да поддържам възражението за допуснати процесуални нарушения и това е всъщност причината в допълнението към въззивната жалба сме акцентували единствено и само относно справедливостта на наложеното от първата инстанция наказание на изправения пред Вас подсъдим. Поради тази причина аз няма да изразявам никакви конкретни доводи за допуснати процесуални нарушения и Вие сте наясно какво съм имал предвид. Но по отношение несправедливостта на наказанието изцяло поддържахме така депозираната от нас жалба.

На всички е ясно освен на първоинстанционния съд, който е постановил атакуваната присъда, че подсъдимият не е реабилитиран, а напротив той е осъждан. Съдът е приел, че по отношение на него е настъпила реабилитация по закон защото видите ли втората му присъда била влязла в сила на 4 януари 2018 г. и по това наказание е настъпила реабилитация по право. Това не е така, защото реабилитация по право настъпва единствено по отношение на първото осъждане, а както става ясно от доказателствата по делото този подсъдим е бил осъждан два пъти – веднъж през 1995 г., за което е несъмнено реабилитиран по право и втори път през 2017 г., за което не е реабилитиран по право – защото присъдата му макар и условна от една година лишаване от свобода с три години изпитателен срок е влязла в законна сила на 4 януари 2018 г., изпитателния срок изтича на 4 януари 2021 г. и оттам насетне започва да тече срока за „дългата“ реабилитация по смисъла на чл.88а от НК. Така че недопустимо е да се посочва като смекчаващо отговорността му обстоятелство заличаването на предходно осъждане и конкретно едно, това което цитирах, поради настъпила реабилитация – такава в случая нямаме. Абсолютно неправомерно и френозно съдът постановил атакуваната присъда е приел, че деянието е извършено при баланс на смекчаващи и отегчаващи отговорността обстоятелства – това не е така. Първо, поради липсата на реабилитация. Второ, поради лошите характеристични данни за личността на подсъдимия. Трето, поради наличието на не една, а две квалификации по смисъла на чл. 116 от НК – по т.6 и по т.6а. Забележете, че тормоза над бившата му съпруга от негова страна продължава години наред, не месец, не два, не дни, години наред. Нищо от това не е отчетено. При наличието на превес на отегчаващите отговорността обстоятелства въпросът следва да бъде решен кое от трите предвидени наказания в разпоредбата на чл.116 е справедливо, дали лишаване от свобода, дали доживотен затвор или доживотен затвор без замяна, защото законът предвижда три алтернативни наказания. Съдът изобщо не е обсъдил наличието на тези три алтернативни наказания, а е приел да наложи най-лекото и то отново забележете при баланс на смекчаващи и отегчаващи отговорността обстоятелства. Поради тези причини, поради начина на извършване на престъплението – на публично

място, с нечовешка жестокост, което се отразява действително в квалификацията по т.6 на чл. 116 от НК, но все пак следва да се има предвид при индивидуализация на наказанието ние намираме, че адекватното наказание за този подсъдим е средата измежду трите алтернативи – доживотния затвор.

Алтернативно Ви моля, ако приемете че първата алтернатива от 15-20 години лишаване от свобода е тази, която следва да се приложи, то завишите неговото наказание до максимума предвиден в тази законова разпоредба.

Благодаря Ви.

ПРОКУРОРЪТ – Уважаеми Апелативни съдии, аз считам въззивната жалба за допустима и частично основателна досежно направеното в днешно съдебно заседание артернативно искане, тъй като с подадената първоначално бяха посочени единствено несправедливост на наказанието и желание за налагане на доживотен затвор без алтернативно завишаване на наказанието лишаване от свобода. Считам, че съдът правилно е извършил индивидуализацията по отношение на кое от трите по вид наказания да наложи, като е отчел всички относими към това обстоятелства – отегчаващи и смекчаващи, и е определил наказанието при превес на отегчаващите близко до максималния размер лишаване от свобода.

Съгласна съм със защитата, че реабилитация по право настъпва само досежно първото осъждане и че съдът е следвало да съобрази при преценка на размера на наказанието именно изложените данни за обременено съдебно минало, осъждането за такива тежки престъпления, които макар и по отношение на първото да е настъпила реабилитация, в светлината на характеристични данни е следвало да бъдат взети предвид от съда и аз считам, че въззивната жалба се явява основателна до искането за налагане на наказание лишаване от свобода в максимален размер и в този смисъл моля за Вашия съдебен акт.

Тъй като беше отеглено оплакването за допуснати съществени процесуални нарушения няма да излагам съображения, макар че въззивният съд извършва преценка за правилност и законосъобразност на присъдата в цялост и извън оплакванията посочени в жалбата.

В този смисъл Ви моля за Вашето решение.

АДВ. С. – Уважаеми Апелативни съдии, моля да оставите без уважение жалбата, подадена от името на частния обвинител.

Според нас по отношение размера на наложеното наказание първоинстанционният съд отчита най-вече и поведението на извършителя, и неговото отношение към извършеното след извършване на деянието. Документирано е, че той веднага след като е извършил това нещо, и то го е извършил в състояние на афект породен от обстоятелството, че той си е въобразявал през цялото време, че ще трябва и това е била целта на живота му да запази семейството си. Извършил е тези нарушения, за които има и предупредителни протоколи да не се среща с пострадалата и го е направил с

цел отново да събере семейството и децата си при себе си. При обявяване на срещата той е бил под влияние на алкохол и у него се е отворила, предвид интелектуалния му уровень, ревността и той е бил в състояние на частичен афект, което разбира се не го оправдава нито като поведение, нито като действие към този момент и под влияние на това той е извършил това деяние, за което веднага, когато е осъзнал какво е станало, е посетил РУ на Полицията в гр. Тервел с намерение да се предаде. Там е имало само служител на пожарната и след това е заминал. След задържането му, същият ден вечерта, до края на досъдебното производство, а и по време на съдебното следствие той не е извършвал никакви действия с цел да се оправдае, да се укрие, а напротив е съдействал изцяло на разследващите органи за установяване на истината. В този смисъл считам, че определения размер на наказанието кореспондира с целите на наказанието визирани в разпоредбата на чл.36 и считам, че то ще изиграе своята роля. Иначе законодателят много ясно е определил, че целта е да се поправи и да се въздейства и на останалите.

Считам, размерът на наказанието от 18 години е достатъчен той да осъзнае поведението си и ще въздейства и на останалата част от обществото в смисъл на превенция на съобразяване с правилата на закона. В този смисъл Ви моля да постановите Вашия съдебен акт.

ПОДС. А. – Съжалявам много. Не исках да убия жена си, аз я обичах много. Тя направи грешката, видя ме че съм пиан и не трябваше да ми казва, че има приятел. Ако не бях пиан нямаше да я убия и нямаше да допускам тази грешка. Тя направи грешка като каза, че има приятел. В болницата като влязох вече няха алкохол. Те ме закараха чак на другия ден да ми вземат кръвната проба.

ПОСЛЕДНА ДУМА:

ПОДС. А. – Да си остане такава присъдата, каквато е.

СЪДЪТ се оттегля на тайно съвещание.

СЪДЪТ след тайно съвещание обяви, че ще се произнесе със съдебен акт в законния срок, за изготвянето на който страните ще бъдат уведомени писмено.

ПРОТОКОЛЪТ изготвен в съдебно заседание, което приключи в **09:25** часа.

Председател: _____

Секретар: _____